

Kitab Daniel - Nomer Saratus Dalapan Puluh Salapan

Rajutan Profétis tina Perang Panium: Pambuka kana Hukum Minggu

Jeff Pippenger

2024-04-19

Patempuran Panium dina hakekatna mangrupa perang rohani. Sateuacan undang-undang Minggu, présidén ka dalapan, anu mangrupa présidén ka genep ti saprak Ronald Reagan dina waktu ahir taun 1989, anu ogé mangrupa présidén Republik anu panungtung, sarta anu mangrupa présidén pangbeungharna, jeung anu ogé ngagerakkeun sakabéh ranah globalisme, bakal mingpin Protestanisme murtad dina ngéléhkeun agama Yunani Pan, anu mangrupakeun “woke-ism” tina globalisme. Dina ayat sabelas jeung dua belas, sajarah anu dimimitian ku Perang Ukraina dina taun 2014 ditutup dina undang-undang Minggu dina ayat genep belas. Ayat lima belas nyaéta Patempuran Panium, sarta Patempuran Panium nungtung kana patempuran Actium, anu mangrupa Perang Dunya katilu.

Dina waktu “linuhung gedé”, nyaéta hukum Minggu dina ayat genep welas, Islam tina cilaka katilu nyerang Amérika Sarikat, ngabalukarkeun bangsa-bangsa ambek, sarta ngahasilkeun karuksakan nasional. Anu miheulaan éta serangan téh nyaéta Patempuran Panium. Dina hukum Minggu, kahijian tilu rangkep tina naga, sato galak, jeung nabi palsu ditegakkan.

“Ku dekrit anu maksa ngadegkeun lembaga Kapapaan, kalawan ngalanggar hukum Allah, bangsa urang bakal misahkeun dirina sapinuhna tina kabeneran. Lamun Protestantisme ngalegaan leungeunna ngalangkungan jurang pikeun nyekel leungeun kakawasaan Romawi, lamun manéhna nguluran leungeunna ngalangkungan liang jurang pikeun sasalaman jeung Spiritualisme, lamun, dina pangaruh ieu paguyuban tilu rupa, nagara urang nolak unggal prinsip dina Konstitusina salaku pamaréntahan Protestan jeung républikan, sarta nyadiakeun jalan pikeun sumebarna kasalahan jeung tipu daya papal, mangka urang bisa nyaho yén waktuna geus datang pikeun pagawéan ajaib Iblis jeung yén tungtungna geus deukeut.”
Testimonies, volume 5, 451.

Dina waktu éta, tatu maot kapapaan geus cageur sapinuhna, sarta manéhna maréntah kalawan kakawasaan pangluhurna nepi ka tungtungna ngahontal ahirna kalayan teu aya saurang ogé anu nulungan anjeunna. Ieu kajadian nalika Roma nalukkeun halangan katilu, tuluy manéhna maréntah, sakumaha digambarkeun ku Roma kaping dina Daniel pasal dalapan ayat salapan, jeung dina pasal sabelas ayat genep belas nepi ka salapan belas. Nalika Roma kapapaan ngaleungitkeun tilu tanduk éta, manéhna maréntah kalawan kakawasaan pangluhurna salila sarébu dua ratus genep puluh taun, sakumaha ogé Roma kaping maréntah kalawan kakawasaan pangluhurna salila tilu ratus genep puluh taun sanggeus nalukkeun Mesir, halangan katilu dina Patempuran Actium taun 31 SM.

Dina tata basa, rarangkén tukang “ium” ditambahkeun kana tungtung hiji kecap pikeun ngawangun kecap barang anu nandakeun tempat, kaayaan, atawa kumpulan tina hiji hal. Ieu ilahar dipaké dina

ngawangun istilah-istilah téknis jeung ilmiah, hususna dina widang kimia jeung biologi. Contona: “stadium” nuduhkeun hiji tempat pikeun pasanggiri atlétik atawa kajadian-kajadian séjén, “aquarium” nuduhkeun hiji tempat tempat organisme atawa tutuwuhan cai diteundeun pikeun dipintonkeun, sarta “gymnasium” nuduhkeun hiji tempat pikeun latihan atawa palatihan jasmani. Dina istilah ilmiah, “ium” mindeng dipaké pikeun nandakeun hiji unsur kimia atawa sanyawa, hususna lamun éta unsur atawa sanyawa geus diisolasi atawa kapanggih. Contona: “sodium” nuduhkeun hiji unsur kimia anu miboga lambang Na, “calcium” nuduhkeun hiji unsur kimia anu miboga lambang Ca.

Mimiti kakawasaan pangluhurna Roma kapir kasampurnakeun dina Patempuran Actium, jeung Patempuran Panium muka lawang ka perang anu dilambangkeun ku Actium, sabab “line upon line” Actium ngalambangkeun hukum Minggu nalika kapapaan sakali deui ngawasa dunya kalawan kakawasaan pangluhurna.

Actium téh nya éta hiji perang laut, ari Panium téh hiji perang darat; ku kituna, patalina dua perang éta ngalambangkeun hiji perang anu lingkupna sadunya, ngawengku darat jeung laut. Actium, perang laut anu pangkasohorna dina sajarah baheula, ogé ngalambangkeun hiji perang sadunya, sabab “cai anu ku maneh ditingali, tempat si sundal linggih, nya eta bangsa-bangsa, jalma réa, nagara-nagara, jeung rupa-rupa basa.” Panium ngalambangkeun hiji perang rohani anu di hijikeun jeung hiji perang pulitik dina hukum Minggu anu geura sumping.

Kecap “pan” salaku kecap barang miboga sababaraha harti gumantung kana kontéksna, tapi dina mitologi Yunani, Pan téh déwa para angon, kawanan ternak, musik padésaan, jeung alam liar. Anjeunna remen digambarkeun minangka sosok satengah manusa, satengah embe, anu kawentar ku kanyaahna kana musik jeung alam.

“Salaku puncak tina drama panipuan anu agung, Sétan sorangan bakal nyaru jadi Kristus. Garéja geus lila ngaku-ngaku ngarep-ngarep kana datangna Jurusalamet minangka puncak kacumponan harepanana. Ayeuna panipu anu agung téh bakal nyieun saolah-olah Kristus geus sumping. Di rupa-rupa bagian bumi, Sétan bakal nembongkeun dirina di antara manusa minangka hiji pribadi anu mulya kalayan cahaya anu ngagenclang kacida, sarupa jeung katerangan ngeunaan Putra Allah anu dipasihkeun ku Yohanes dina Kitab Wahyu. Wahyu 1:13–15.” The Great Controversy, 624.

Pan téh déwa pangangon, sarta bakal nyaru jadi Pangangon anu sajati. Paniruan Iblis kana Kristus dimimitian dina hukum Minggu, sabab dina “dekret” éta “urang bisa” tuluy “nyaho yén waktuna geus datang pikeun pagawéan Iblis anu matak héran, sarta yén ahir geus deukeut”.

Kecap “pan” tiasa ogé nuduhkeun kana wadiah masak anu hampang, sungutna lega, anu dipaké pikeun ngagoréng, nganggag, atawa ngasakan kadaharan. Perang panungtungan museur kana Yerusalem rohani, gunung suci anu diangkat jadi panji, sarta gunung anu dijugjug ku domba-domba Allah séjén anu masih aya di Babul. Dina mangsa éta sakabéh bangsa bakal datang ngalawan Yerusalem rohani, anu diidentifikasi salaku hiji “cangkir” (pan).

Beban firman PANGERAN pikeun Israil, saur PANGERAN, anu ngalegaan langit, netepkeun dasar bumi, jeung ngawangun roh manusa di jerona. Tingali, Kami baris ngajadikeun

Yerusalem jadi cangkir nu ngageterkeun pikeun sakumna bangsa di sabudeureunana, waktu maranéhna ngalakukeun pangepungan boh ngalawan Yuda boh ngalawan Yerusalem. Jeung dina poé éta Kami baris ngajadikeun Yerusalem jadi batu beurat pikeun sakumna bangsa: sakumna anu ngabebankeun dirina ku eta bakal dipotong jadi remuk, sanajan sakumna bangsa di bumi ngariung babarengan ngalawanna. Jakaria 12:1-3.

Yerusalem ogé nyaéta kawali, sabab éta téh panci tempat drama éta dilakonan. “Kawali” nyaéta panci keur masak.

Saterusna Anjeunna ngandika ka kaula, “Eh anak manusa, ieu téh jalma-jalma anu ngarencana kajahatan sarta méré piwuruk durhaka di ieu kota; anu nyarita, ‘Can deukeut waktuna; hayu urang ngadegkeun imah-imah: ieu kota téh kawas kawah, ari urang mah dagingna.’ Ku sabab eta, ngaramalkeunlah ngalawan maranehna, ngaramalkeunlah, eh anak manusa.” Jeung Roh PANGERAN tumiba ka kaula, sarta ngandika ka kaula, “Ucapkeun; kieu dawuhan PANGERAN; kieu maraneh geus nyarita, eh kulawarga Israil: sabab Kami terang kana sagala perkara anu naék kana pikiran maraneh, masing-masingna. Maraneh geus ngalobaan jalma-jalma anu tiwas di ieu kota, sarta geus ngeusian jalan-jalanna ku jalma-jalma anu tiwas.” Ku sabab eta, kieu dawuhan Gusti ALLAH; “Jalma-jalma maraneh anu tiwas, anu ku maraneh geus diteundeun di tengah-tengah eta, maranehna eta dagingna, jeung ieu kota téh kawahna: tapi maraneh ku Kami rek dibawa kaluar ti tengah-tengahna. Maraneh geus sieun kana pedang; jeung Kami bakal ngadatangeun pedang ka maraneh,” dawuhan Gusti ALLAH. “Jeung Kami bakal mawa maraneh kaluar ti tengah-tengah eta, sarta masrahkeun maraneh kana panangan jalma-jalma asing, jeung bakal ngalaksanakeun hukuman-hukuman di antara maraneh. Maraneh bakal rubuh ku pedang; Kami bakal ngahakiman maraneh di tapel wates Israil; sarta maraneh bakal nyaho yen Kami téh PANGERAN. Ieu kota moal jadi kawah maraneh, jeung maraneh moal jadi daging di tengah-tengahna; tapi Kami bakal ngahakiman maraneh di tapel wates Israil: Jeung maraneh bakal nyaho yen Kami téh PANGERAN: sabab maraneh henteu leumpang dina katetepan-katetepan Kami, jeung henteu ngalaksanakeun parentah-parentah hukum Kami, tapi geus nurut kana adat kabiasaan bangsa-bangsa kapir anu aya di sabudeureun maraneh.” Yehezkiel 11:2–12.

Dina basa Inggris, “pan” minangka rarangken hareup hartina “universal,” “sadaya,” atawa “sakuliah.” Upamana, “panorama” nuduhkeun pintonan anu lega atawa nyakup sakumna hiji wewengkon, “pantheism” nuduhkeun kapercayaan yén jagat raya téh ilahi, jeung “Pan-American” nuduhkeun hiji hal anu ngalibetkeun sakabéh nagara-nagara di Benua Amérika. Ku kituna, “pan” nandakeun hiji perang sadunya.

“Sétan keur ngabelokkeun pikiran jalma kana patanyaan-patanyaan anu teu penting, sangkan maranéhna ulah ningali kalayan écés jeung tétéla perkara-perkara anu kacida pentingna. Musuh téh keur ngarancang pikeun ngajiret dunya.

“Anu disebut dunya Kristen téh bakal jadi panggung pikeun lampah-lampah anu agung jeung nangtukeun. Jalma-jalma anu nyekel kakawasaan bakal ngaluarkeun hukum-hukum anu ngadalikeun nurani, nurutkeun conto Kapapaan. Babul bakal nyieun sagala bangsa nginum anggur tina amarah cabulna. Unggal bangsa bakal kabawa aub.” Selected Messages, buku 3, 392.

Kecap “act” minangka kecap barang hartina “kaputusan tinulis resmi atawa undang-undang anu disahkeun ku badan législatif.”

“Lamun bangsa urang nepi ka kitu murtad tina asas-asas pamaréntahanana nepi ka ngaluarkeun hiji hukum Minggu, Protestantisme dina ieu lampah bakal ngagandeng leungeun jeung kapapaan.” Testimonies, jilid 5, 712.

Dunya nu disebut Kristen téh mangrupa panggung tina kalakuan-kalakuan anu gedé, atawa babak-babak, sarta unggal bangsa (pan) bakal kalibet. Kecap “babak” ogé bisa ngarujuk kana hiji bagéan atawa sékmén tina hiji sandiwara, pilem, atawa pintonan séjénna, anu ilaharna dicirian ku runtuyan kajadian atawa lampah nu tangtu. Kecap “meta” minangka kecap pagawéan hartina ngalakukeun hiji lampah anu husus atawa paripolah ku cara nu tangtu. Éta ogé bisa ngarujuk kana pura-pura atawa maénkeun hiji peran, saperti dina meta dina sandiwara atawa pilem.

“Dunya téh hiji panggung sandiwara. Para pamaénna, nyaéta pangeusina, keur nyiapkeun diri pikeun ngalakonan bagianna dina drama agung anu pamungkas. Allah geus teu dipaliré deui. Di antara massa badag umat manusa teu aya kasatuan, iwal lamun maranéhna ngahiji pikeun ngalaksanakeun tujuan-tujuan maranéhna anu egois. Allah keur nenjo. Maksud-maksud-Na ngeunaan subjék-subjék-Na anu barontak baris kalaksanakeun. Dunya henteu dipasrahkeun kana leungeun manusa, sanajan Allah ngidinan unsur-unsur kabingungan jeung kakacauan maréntah pikeun sawatara mangsa. Hiji kakuatan ti handap keur digawé pikeun mawa kajadian-kajadian agung anu pamungkas dina drama éta,—Iblis datang minangka Kristus, sarta digawé kalawan sagala rupa tipu daya kajahatan di antara jalma-jalma anu keur ngabeungkeut dirina sorangan babarengan dina paguyuban-paguyuban rusiah. Jalma-jalma anu nyerah kana hawa napsu pikeun ngahiji dina pakumpulan téh keur ngalaksanakeun rencana-rencana musuh. Sabab bakal dituturkeun ku balukarna.”

“Palanggaran geus méh ngahontal watesna. Kabingungan ngeusi dunya, sarta hiji kasieunan anu gedé bakal geura datang ka umat manusa. Tungtungna geus caket pisan. Urang anu nyaho kana bebeneran kudu keur nyiapkeun diri pikeun naon anu moal lila deui nimpah ka dunya minangka hiji kajutan anu ngageunjeungkeun.” Review and Herald, 10 Séptémber 1903.

Panium jeung Actium ngawakilan Perang Dunya katilu. Dina perang éta bakal aya panyingkapan adikodrati sakumaha diwakilan ku déwa embé Yunani, Pan. Perang éta bakal pakait jeung palaksanaan hukum Minggu salaku hiji “kalakuan”. Jeung perang éta diidentifikasi minangka “adegan-adegan panungtungan dina drama anu agung”, sabab éta lain ngan saukur kalakuan légal pikeun maksa panerapan hukum Minggu, tapi ogé mangrupa klimaks drama Injil dina jam-jam panutup mangsa kasempetan manusa. Saméméh peperangan tempat Panium jeung Actium sacara nubuat ngahiji, dina ayat genep welas tina Daniel pasal sabelas, pasukan poé-poé panungtungan Allah bakal geus dihudangkeun, jeung panji maranéhna, anu mangrupa hiji ensign, bakal tuluy diangkat. Harti utama tina “ensign” nyaéta panji hiji pasukan.

Aki jeung Pan nyaéta Actium jeung Panium, sarta Sang Ahli Basa Nu Ajaib ngawasaan géografi, ngaran-ngaran, jeung sajarah duanana perang éta, sabab éta téh sajarah anu lumangsung pas saméméh hukum Minggu anu baris geura datang. Perang Panium kajadian dina taun 200 SM, sarta

ayat genep belas nandakeun Roma nalukkeun Yérusalém dina taun 63 SM.

Di antara sajarah dina poé-poé panungtungan anu digambarkeun ku mangsa ti 200 SM nepi ka 63 SM, kabentukna gambar sato galak di Amérika Sarikat bakal diréngsékeun, sakumaha digambarkeun ku sajarah taun 161 SM nepi ka 158 SM. Saméméh mangsa gerak-gerik panungtungan dina ngadegkeun hiji gambar sato galak di Amérika Sarikat, bakal aya hiji kajadian anu digambarkeun ku pambrontakan Modein dina taun 167 SM. Pambrontakan éta dipatipikeun ku pambrontakan ngalawan agama anu dipaksakeun ku Yunani, sarta pambrontakan éta bakal nuntun kana hiji waymark anu digambarkeun ku pangbakti deui Bait Allah dina taun 164 SM.

164 SM dipiéleng ku agama Yahudi lantaran mujijat minyak suci saépoé anu langgeng salila dalapan poé. Ku kituna 164 SM, anu miheulaan 161 SM, nandakeun hiji mujijat satanis anu geus dilaksanakeun pikeun umat Allah anu murtad. Mujijat éta digambarkeun minangka hiji poé ngahasilkeun dalapan poé, sarta minyak dina poé kahiji éta anu nyumponan sakabéh dalapan poé. Mujijat éta ditibankeun ka bagéan anu hiji anu kaasup kana nu tujuh, sarta waymark ieu ditempatkeun dina sajarah éta kénéh, tempat tatarucingan ngeunaan nu kadalapan anu asalna tina nu tujuh keur dilaksanakeun ka duanana, nyaéta tanduk Republik anu murtad jeung tanduk Protestan anu murtad.

Nembongna mujijat-mujijat satanis saméméh hukum Minggu anu baris enggal datang pakait jeung déwa Yunani, Pan. Nalika Patempuran Panium dipigawé jeung dimeunangkeun ku Trump jeung Protestanisme murtad, “kotak Pandora” bakal geus kabuka, sarta moal aya jalan pikeun ngaréngsékeun masalah-masalah anu harita dileupaskeun ka umat manusa, sabab “hiji pikasieuneun anu gedé baris geura datang ka manusa. Ahir geus deukeut pisan. Urang anu nyaho kana bebeneran kuduna keur nyiapkeun diri pikeun naon anu geura baris ngadadak nimpah ka dunya minangka hiji kajutan anu ngageunjeungkeun.”

Sarébu opat puluh opat rébu téh nyaéta jalma-jalma anu geus disegel ku kakawasaan nyucikeun tina Pangandika Allah anu disadiakeun ngaliwatan dibukana Wahyu Yesus Kristus. Éta Wahyu ngawengku sababaraha jalur bebeneran anu tangtu, sarta méré pangajaran anu disucikeun ngeunaan saha Yesus téh. Minangka Pangandika Allah, Anjeunna téh Ahli Basa anu Ajaib anu geus ngawasaan sagala basa manusa, sabab ku kakawasaan-Na Anjeunna ngabalukarkeun rupa-rupa basa nalika Anjeunna nurunkeun kabingungan di munara Babel. Anjeunna téh Pangitung anu Ajaib anu geus nyumputkeun rusiah-rusiah dina angka-angka anu ditepikeun dina Pangandika-Na, jeung dina sakabéh ciptaan-Na. Anjeunna téh nu ngawasaan sajarah, sabab sajarah téh “carita”-Na. Anjeunna nyiptakeun bumi sarta Anjeunna ngawasaan wangun géografis planét bumi sanggeus Banjir, ku kituna ogé rupa-rupa géografi nubuat anu ngawangun “bebeneran-bebeneran” anu kapanggih dina Pangandika-Na. Sarébu opat puluh opat rébu ngalambangkeun, di antara hal-hal séjén, jalma-jalma anu némbongkeun iman yén Anjeunna nyiptakeun sagala hal.

Dina awal aya Sang Sabda, jeung Sang Sabda aya jeung Allah, sarta Sang Sabda téh Allah. Anjeunna téh ti awal aya jeung Allah. Sagala rupa dijadikeun ku Anjeunna; jeung tanpa Anjeunna teu aya hiji-hijina oge anu dijadikeun tina sakur anu geus dijadikeun. Yohanes

1:1–3.

Carita ngeunaan kotak Pandora téh hiji mitos tina mitologi Yunani kuna. Ieu utamana dicaritakeun dina “Works and Days” karya pujangga Yunani, Hesiod, sarta dina rupa-rupa sumber klasik séjén. Ieu écés mangrupa parafrasa tina pangalaman Hawa di Taman Eden. Ngaran “Pandora” asalna tina mitologi Yunani kuna. Ieu diturunkeun tina kecap Yunani “pan” anu hartina “sagala,” jeung “dora” anu hartina “kado-kado.” Pandora hartina “anu dipaparin sagala kurnia.” Hawa téh lambang garéja, sarta sagala kurnia kapanggih di jero garéja Allah.

Dina mitologi Yunani, Pandora nyaéta awéwé fana nu pangheulana diciptakeun ku para déwa. Numutkeun mitos éta, manéhna diwangun ku Hephaestus ku parentah Zeus, raja para déwa, minangka bagian tina rarancang pikeun ngahukum umat manusa. Masing-masing déwa nyumbangkeun kurnia ka Pandora, kaasup kageulisan, kalemesan, kapinteran, jeung pesona. Zeus méré anjeunna hiji kendi (dina carita-carita nu dicaritakeun deui engké, éta robah jadi hiji kotak) sarta maréntahkeun supaya anjeunna ulah kungsi muka éta dina kaayaan naon waé. Hawa dibéjakeun yén manéhna meunang dahar tina unggal tangkal iwal ti “tangkal nu aya di tengah Taman.”

Pandora, kakeueum ku rasa panasaran, ahirna teu kuateun ku panggoda tuluy muka guci éta. Sanggeus kitu dipigawé, sakabéh kajahatan, kasangsaraan, jeung panyakit anu saméméhna dikurung di jerona leupas ka dunya, nyebarkeun sangsara jeung kanyeri ka sakumna umat manusa. Sanajan kitu, aya hiji hal anu tetep cicing di jero guci éta, nyaéta harepan. Dina sawatara vérsi mitos éta, Pandora geuwat nutup deui guci éta, nepi ka harepan teu sempet leupas; ari dina vérsi séjénna, harepan ogé kaluar, maparin sakiceup pangharepan jeung katanggihan ka umat manusa dina nyanghareupan kasusah.

Patempuran Panium ngahiji jeung Patempuran Actium dina hukum Minggu anu geura datang, jeung hukum Minggu anu geura datang éta dilambangkeun ku ujian di Taman Éden. Di taman éta ujian téh saukur keur Adam jeung Hawa, tapi dina poé-pocé panungtungan éta ujian kudu nyanghareupan sakumna umat manusa di sakuliah dunya. Ujian anu kahiji ngeunaan percaya atawa henteu percaya kana Firman Allah di taman éta ngalambangkeun ujian panungtungan tina hukum Minggu. Hawa gagal dina ujian anu kahiji éta sarta muka panto caah kasangsaraan ka manusa, sakumaha dilambangkeun dina mitos Pandora.

Nalika Patempuran Panium ngahiji jeung Patempuran Actium, ujian anu dilambangkeun dina Taman Éden bakal kabuka ka sakumna umat manusa. Harepan anu tuluy disadiakeun pikeun dunya nyaéta panji anu diangkat pikeun ditempo ku sakuliah dunya (panorama).

He sakumna pangeusi dunya, jeung nu maratuh di bumi, tingal maraneh, lamun Anjeunna ngangkat hiji panji di gunung-gunung; jeung lamun Anjeunna niup tarompet, dengekeun maraneh. Yesaya 18:3.

Urang baris neruskeun ieu ulikan dina artikel salajengna.

“Dunya téh hiji panggung; para palakuna, nyaéta para pangeusina, keur nyiapkeun diri pikeun maénkeun bagianna dina drama agung panungtungan. Di antara kumpulan badag umat

manusa, teu aya kasatunggalan, iwal lamun jalma-jalma ngahiji dina pakumpulan pikeun ngalaksanakeun tujuan-tujuan maranéhna anu mentingkeun diri sorangan. Allah keur niténan. Maksud-maksud-Na ngeunaan para subjek-Na anu barontak bakal kalaksanakeun. Dunya ieu can dipasrahkeun kana leungeun manusa, sanajan Allah ngidinan unsur-unsur kabingungan jeung kakacauan maréntah pikeun sawatara waktu. Hiji kakawasaan ti handap keur digawé pikeun ngalantarankeun kajadian-kajadian agung panungtungan dina drama éta,—Sétan datang minangka Kristus, sarta digawé kalawan sagala rupa tipu daya kajahatan di antara jalma-jalma anu keur ngabeungkeut dirina babarengan dina paguyuban-paguyuban rusiah. Maranéhna anu nyerah kana hawa nafsu pikeun ngabentuk pakumpulan keur ngalaksanakeun rencana-rencana musuh. Sababna bakal dituturkeun ku akibatna.”

“Can kungsi ieu talatah kungsi manglaku kalayan kakuatan anu leuwih gede tibatan ayeuna. Beuki lila beuki atra dunya nganggap enteng kana hak-hak Allah. Jalma-jalma geus jadi wani dina ngalanggar. Kajahatan pangeusi dunya geus ampir ngeusi ukuran kajahatan maranéhna. Bumi ieu geus ampir nepi kana kaayaan nalika Allah bakal ngidinan nu ngancurkeun ngalaksanakeun kahayangna ka dinya. Ngagantikeun hukum-hukum manusa pikeun Hukum Allah, ngangkat, ku wewenang manusa wungkul, poé Minggu ngaganti Sabat Alkitab, nya éta kalakuan panungtungan dina ieu drama. Lamun panggantian ieu geus jadi saréréa, Allah bakal nembongkeun Diri-Na. Anjeunna bakal gugah dina kamulyaan-Na pikeun ngageterkeun bumi kalayan dahsyat. Anjeunna bakal kaluar ti padumukan-Na pikeun ngahukum pangeusi dunya ku sabab kajahatan maranéhna, sarta bumi bakal nembongkeun getihna, sarta moal deui nyumputkeun jalma-jalma anu dipaéhanana.

“Urang keur nangtung dina bangbarung krisis saumur jaman. Dina runtuyan anu gancang, panghukuman-panghukuman Allah baris silih tuturutan,—seuneu, jeung caah, jeung lini, dibarengan ku perang jeung panumpahan getih. Urang teu kudu kagét dina mangsa ieu ku kajadian-kajadian anu boh agung boh nentukeun; sabab malaikat rahmat moal lila deui cicing pikeun nangtayungan jalma-jalma anu teu tobat.

“Krisi téh keur ngadeukeutan ka urang laun-laun. Panonpoé caang di langit, ngalakonan lintasanana saperti biasa, sarta langit tetep nyatakeun kamulyaan Allah. Jalma-jalma masih dahar jeung nginum, melak jeung ngawangun, nikah jeung mikeun dina nikah. Padagang-padagang masih meuli jeung ngajual. Jalma-jalma silih dorong hiji jeung nu séjén, silih tarung pikeun tempat anu pangluhurna. Nu mikacinta kasenangan masih ngagimbung ka téater, pacuan kuda, tempat judi. Kagalakan anu pangluhurna keur lumangsung, padahal jam mangsa pangadilan téh gancang nutup, sarta unggal perkara geus rék diputuskeun pikeun salalanggengna. Sétan ningali yén waktuna pondok. Anjeunna geus ngagerakkeun sakabéh agénna supaya manusa katipu, kabobodo, kasibukkeun, jeung kagoda nepi ka poé mangsa pangadilan béak, sarta panto rahmat katutup salalanggengna.

“Palanggaran geus méh ngahontal watesna. Kabingungan ngeusi dunya, jeung hiji kasiéunan anu gede baris geura datang ka manusa. Ahir geus kacida deukeutna. Urang anu nyaho kana bebeneran kudu keur nyiapkeun diri pikeun naon anu bakal geura ngadadak narajang ka dunya minangka hiji hal anu ngareuwaskeun pisan.

“Dina mangsa kajahatan anu ngaganjel ieu, urang tiasa nyaho yén krisis agung panungtungan geus caket. Nalika pangingkar kana hukum Allah ampir jadi lumrah di mana-mana, nalika umat-Na diteken jeung disangsarakeun ku sasamana, Gusti bakal campur tangan.

“Urang keur nangtung dina ambang kajadian-kajadian anu agung jeung khidmat. Nubuatan-nubuatan keur ditepikeun. Riwayat anu aheng tur pinuh ku kajadian keur dicatet dina kitab-kitab sawarga. Sagala hal di dunya urang keur ngageleger. Aya perang-perang, jeung béja-béja ngeunaan perang. Bangsa-bangsa keur murka, jeung geus datang waktuna pikeun jalma-jalma paéh, supaya maranéhna dihakiman. Kajadian-kajadian keur robah pikeun ngadeukeutkeun poe Allah anu datangna kacida ngagancanganana. Ibaratna, ngan sakeudeung deui waktu anu kari. Tapi sanajan ayeuna bangsa geus ngalawan bangsa, jeung karajaan ngalawan karajaan, can aya papacangan umum. Nepi ka ayeuna opat angin téh masih ditahan nepi ka para abdi Allah disegel dina tarangna. Sanggeus éta kakawasaan-kakawasaan bumi bakal ngagerakkeun pasukanana pikeun perang agung panungtungan.” Christian Service, 50, 51.